

tænkt sig, at det vistnok kunde ske, uden at det derfor var nødvendigt at afvise eller modsætte sig det berettigede Ønske, som Aalborg Byraad havde om at faae en bedre Forbindelse med Havnen; idet det jo vistnok maatte blive gjørligt at føre en Gade enten igjennem Slottet uden at rive det ned, eller at føre den uden om Slottet, saa at de arkæologiske interessante Dele af Slottet bevaredes. Til nærmere at angive, hvorledes dette skulde ske, er Udvalget selvfølgelig ikke i Stand, jeg antager, at den mest praktiske Maade vilde være at bryde en Gjennemgang gennem Slottet, der var tilstrækkelig til, at Bogværkstedet kunde finde Sted, og lægge Gaden derigjennem, men det kan jeg ikke udtale mig om med nogen Autoritet, da jeg ikke er tilstrækkelig lokalhyndig eller saghyndig i saa Henseende. Men hvad man ønsker er, at Ministeriet vil tage denne Sag under fornøjet Overveielse, saaledes at alle, baade lokale kommercielle, arkæologiske og kunstneriske Hensyn kunde ske Fyldest, men naar dette skal ske, vil det være urigtigt at anvende 7,000 Kr. paa en Reparation af Amtmandsboligen i Aar, da det ikke er afgjort, at der ikke vil træffes andre Bestemmelser til næste Aar, der ville gjøre disse Penges Anvendelse unyttig. Derfor foreslaar man, at denne Post udgaar af Finantsloven for i Aar. Jeg skal her med det Samme, da det forterer under Indenrigsministeriet, skjøndt det ikke henhører under denne Paragraf, omtale et Forhold, der staar i Forbindelse med § 26, men hvortil der ikke foreligger noget Forslag. Der har nemlig i Udvalget fundet Forhandlinger Sted om en midlertidig Førelse af Gæbjergtrafikken, indtil Statsdriften til næste Aar eventuelt kan blive realiseret. Disse Forhandlinger have ført til det Resultat, at Udvalget mener at burde anbefale, at man paa Grundlag af en tre Gange ugentlig Dampskibsforbindelse mellem Gæbjerg og Harkeston tilvebringer en bethdelig Fragtnedsættelse ved Hjælp af det paa Finantsloven staaende Statsstilfud af 150,000 Kr. Der har jo været Tale om, hvorvidt man skulde tage en Londonerroute op eller foreløbig blive staaende ved den nuværende Ordning, men Spørgsmaalet om Londonerrouten har været saa lidet forberedt, at det ikke har været os muligt der at se, hvilke Beføitninger og hvilke Fordele den vilde medføre. Desuden er Sagen jo halvt sat i Gang fra privat Side, saa at Udvalget har ment, at man tjener Landbruget bedre ved i Stedet for at urgere paa Londonerroutens Gjennemførelse allerede i Aar, opfatte denne, indtil Statsdriften kunde blive bragt i Stand, hvad der jo vil ske næste

Aar, og foreløbig søgte kun ved Hjælp af denne Subvention paa de 150,000 Kr. at opnaa bethdelige Lettelser i Fragterne, navnlig ved Nedsættelse af Fragten paa Flaest. — Til Ansættelse af en Landbrugskonsulent i England er der af Ministeren stillet et Forslag, der er tiltraadt af Udvalget. Jeg skal ikke komme ind paa det her, da jeg veed, at et andet Medlem ønsker at udtale sig om den særlige Virksomhed for denne Konsulent, og Forslaget har heller ikke været saaledes behandlet i Udvalget, at jeg som Ordfører kan udtale mig om dette Forslag, navnlig da om denne Konsulents Arbejde i Hesteexportens Interesse. Endelig er der en Bemærkning, jeg skal gjøre med Hensyn til de derpaa følgende Vædringsforslag, vedrørende Landbohøistolen. Med Hensyn til Landbohøistolen er der stillet Forslag af Ministeren om Forhøielse af Lønningerne til Inspektøren og Kasseren og Bogholderen samt desuden til Assistenten for Kasseren. Disse Forslag ere tiltraadte af Udvalget, og de Undervædringsforslag, der ere stillede af Udvalget, gaa ikke ud paa at nedsætte Summen, men kun paa at bestemme, at en Del af Kassereens, Inspektørens og Bogholderens Lønning udredes som et personligt Tillæg. Grunden hertil er, at man ikke gennem nogen Vedtagelse her paa Finantsloven har villet præjudicere de Arbejder, der for Tiden ligge i et andet Udvalg, Landbohøistoleudvalget, og dette Udvalgs endelige Beslutninger. Derved ville altsaa Lønningerne nu blive, som de hidtil have været formelt, og Vedkommende ville da faae den Forbedring af deres Stilling, som de efter de Oplysninger, der ere givne, trænge til, gjennem personlige Tillæg. Hermed staar i Forbindelse et af de Vædringsforslag, der ere stillede af et enkelt æret Medlem, nemlig det ærede Medlem for Kolbing (Berg), vedrørende Lønninger til Direktøren osv. Jeg skal derfor allerede omtale, hvorledes Udvalgets Stilling er til dette Spørgsmaal. De Vædringsforslag, som ere stillede af dette enkelte Medlem, ere ligesom de Forslag, der ere stillede af det samme Medlem, gjennemgaaende komne meget sent, og medens det ærede Medlem selv har været fraværende i andre Anliggender baade fra Udvalget og fra Rigsdagen, saa de have ikke kunnet være Gjenstand for nogen længere Forhandling i Udvalget, men jeg skal derfor ogsaa oplyse, at jeg tror, at dette Vædringsforslag, der er stillet her, næppe vilde være stillet, dersom Udvalgets Forhandlinger havde været ham bekendte. Naar vi ikke i Udvalget have stillet noget Vædringsforslag til Finantsloven vedrørende Direktørlønningerne,